

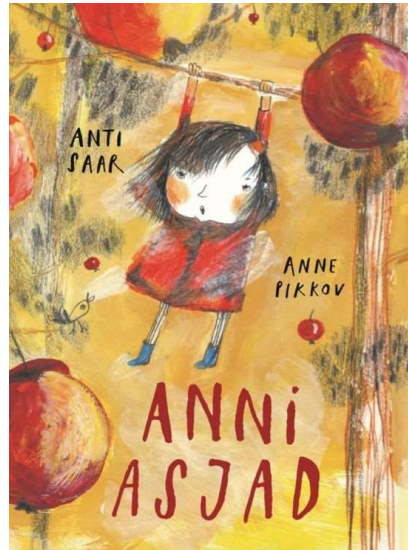

Endel on bussijuht, kes tunneb end bussi juhtides nagu kodus. Kati on Endeli tubli kolleeg, kes elab kusagil

bussi armatuurlaua värviliste tulede taga. Alati, kui Endel sõitma hakkab, asub Kati malbe, kuid enesekindla häälega bussi kõlaritest peatuste nimesid ette lugema. Ühel neljapäeval on aga Kati haigeks jäänud ning Endel peab teadustamisega ise toime tulema. Endelile kohe üldse ei meeldi rahvahulkade ees rääkida ja ta satub suurde ärevusse. Kuidas küll saada hakkama selliste peatusenimedega nagu Viievarba, Pingviinitu, Partla või Ertshertsog Ernsti plats?

Raamatut küsi:

- kooli raamatukogust
- Leevi raamatukogust
- Veriora raamatukogust
- Ruusa raamatukogust

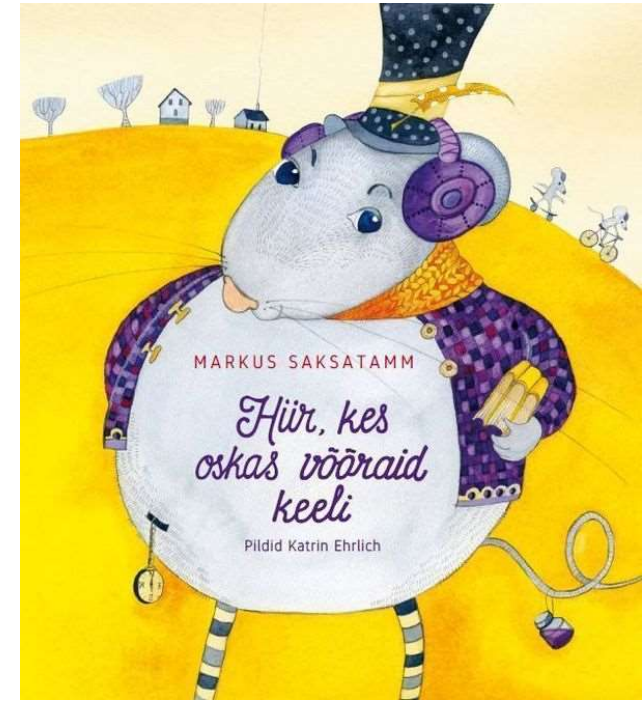

Annil on ema ja isa ja kaks vanemat venda: Ats ja

Saamuel. Annil on ka voodi ja riidekapp, kaisuloomad ja nukumaja, mille Ats talle sünnipäevaks meisterdas. Tal on punane vihmavari ja valged sussid ja väike seljakott, mille põhjas on nätsukomm, mis sealt enam kuidagi lahti ei tule. Aga kui Anni koti pähe tõmbab, saab ta seda kommi ikkagi limpsida! Anti Saare üheteistkümnnes lasteraamat jutustab väikese Anni armsatest ja tähtsatest asjadest.

Raamatut küsi:

- Leevi raamatukogust
- Veriora raamatukogust
- Ruusa raamatukogust

Selles raamatus juhtub üsna kentsakaid asju: koer ja tomat teevad bändi, Jänes hakkab trollibussiks, karukoopas peetakse jõule ning kapsauss ronib Kuule. Päevakoer tutvub öökulli, siil kaktuse ja pisike elevant suure sääsega.

Raamatut küsi:

- kooli raamatukogust
- Leevi raamatukogust
- Veriora raamatukogust

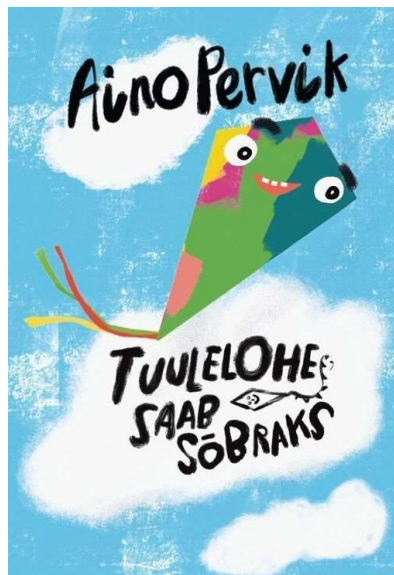

Kes kardavad rohkem, kas poisid või

tüdrukud? Klassikaaslased Carla ja Hugo lähevad ägedalt tülli selle üle, kumb neist on julgem. Nad sõlmivad hirmuäratava kihlveo. See, kes pistab esimesena plehku hüljatud Saint-Malmori mõisast, kus pidavat elutsema kummitused ja koguni vampiir, ongi suurem argpüks. „Mina küll ei kard!“ on põnev ja natuke õudnegi lugu sellest, kuidas kaks 9-aastast last oma julguse proovile panevad. Kas kõik on ikka nii vaprad, kui teistele näida püüavad? Ja kas mõni asi on ikka nii hirmus, kui esialgu tundub?

Raamatut küsi:

- kooli raamatukogust
- Leevi raamatukogust
- Veriora raamatukogust
- Ruusa raamatukogust

Tuulelohel oli küljes pikk pael. Selle abil kavatses peremees juhtida tuulelohe liikumist nii nagu vaja.

Tuulelohele ei meeldinud ei pael ega juhtimine mitte üks põrm. Tuulelohe tahtis olla täiesti iseseisev. Ta tahtis olla vaba nagu lind. Tuulelohel oli kindel plaan põgeneda. Ja ära ta põgeneski. Oma teel kohtab tuulelohe igasuguseid isevärki tegelasi. Neil kõigil on oma kodu ja oma tähtis eesmärk. Aga kus on tuulelohe kodu? Mistarvis tema üldse olemas on?

Raamatut küsi:

- kooli raamatukogust
- Veriora raamatukogust
- Ruusa raamatukogust

Volli ei ole välja moeldud, nagu seda on Ämblikmees või Pipi Pikksukk, ta on päriselt olemas.

Vollile ei meeldi niisama lakke vaadata ja oodata, et keegi temaga tegeleks, ta tegutseb ise. Ning isegi siis, kui Volli teinekord igavusest korraks lakke vaatab, tuleb talle kohe pähe trobikond vahvat ideed, millest kas või ühe teostegemine paneb ema õhku ahmima ning isa igavikulistele väärtustele mõtlema. Kui suured inimesed on veendunud, et mõnda ideed ei saagi ellu viia, siis Volli ei lase end häirida sellistel pisiasjadel nagu täiskasvanute maailma reeglid või füüsikaseadused.

Raamatut küsi:

- kooli raamatukogust
- Leevi raamatukogust
- Veriora raamatukogust
- Ruusa raamatukogust